

[Arne Melchior]

Det har nu snart taget 2 år fra adviseringen af det, til det overhovedet ser dagens lys; der har været en redegørelse i mellemtiden for at vinde tid; men det er ikke redeligt at kritisere tingene, således som f.eks. hr. Helge Adam Møller gjorde i går, og så ikke fremsætte sine forslag.

Så er der det spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold rejste, og dér vil jeg indrømme, at jeg er dybt chokeret over ministerens svar. Jeg vil da sige til fru Elisabeth Arnold, at hvis ministeren, og jeg tør godt sige havde votet at foretage sådanne udvisninger – og det er ikke sådan, at det afgøres klokken elleve om aftenen, og så sendes folk ud den næste morgen, for der gives en frist – så ville jeg have været parat til at tage sagen ned i salen i form af en forespørgselsdebat og sætte ministeren på plads, og så kunne ministeren have sat sit politiske liv ind på det. Jeg tror ikke, at ministeren havde votet det, men jeg vil godt sige, at det da er helt klart, at det svar, vi har fået i dag, naturligvis skærper CD's holdning over for justitsministeren ganske betydeligt med hensyn til ting, der muligvis er forestående, begyndende med et samråd i eftermiddag. Når man så overlegent sætter sig ud over, hvad et flertal i Folketinget henstiller til én, og ikke kan begribe, hvad det forpligter en ansvarlig minister til, må jeg sige, at så er min tryghed henvist til den mindste ø, vi overhovedet har.

Justitsministeren (Engell):

Det er en bemærkning til hr. Arne Melchiors indlæg. Vi skal huske på, at den henvendelse, jeg fik fra 5 partier, opfordrede mig til at give en generel opholdstilladelse til gruppen af statsløse palæstinensere hvilende på lovens bestemmelser om en særlig, humanitær opholdstilladelse, og at mit svar herpå var, at jeg ikke mente, at der var grundlag for det, for denne regel sigter på et ret snævert anvendelsesområde og en nøje individuel behandling af den enkelte asylansøger. Det var det, der var udgangspunktet for mit svar.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vover endnu en gang at sætte min juridiske forståelse over for ministerens. Jeg forstår godt, at ministeren snævert fortolker adgangen til humanitær opholdstilladelse sådan, at den skal gives efter en individuel vurdering, men

livet er altså mere mangfoldigt end paragrafferne, og de fem partier, altså flertallet, støttede deres henvendelse på, at der var tale om udsendelse til et af en fremmed magt besat land. Det var gældende for alle, så ministeren behøvede ikke at gøre sig umage med at gennemgå hver enkelts flugthistorie og familiesammenhænge, for der var én helt speciel begrundelse, som gjorde disse sager anderledes end andre sager. Hvis der var følelser tilbage i justitsministeren – i det mindste bare i lillefingeren – kunne han ikke have svært ved at forstå, at det hverken stemmer med dansk retsopfattelse, med international retsopfattelse eller med vore forpligtelser at sende mennesker tilbage til et land, der er besat af en fremmed militærmagt. Jeg fatter ikke, at justitsministeren klynger sig til en position, som han intellektuelt snart må kunne forstå er umulig at bevare.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu er reglerne her i huset heldigvis sådan, at man har lov til at citere, hvad man selv har sagt i et udvalgsmøde. Derfor vil jeg gerne sige, at i det samråd, der fandt sted i midten eller hen mod slutningen af september måned 1991, bad Socialdemokratiet ministeren om at undlade udsendelse i 3, 4, 6 måneder – nøjagtig sådan faldt ordene – og det bad vi om, fordi ingen af os havde klarhed over, hvad den aftale, der var indgået mellem Libanon og Syrien 1. september 1991, indebar. Derfor bad vi ministeren om at undlade udsendelse i denne periode, indtil vi kunne få bl.a. UNHCR's vurdering af, hvad aftalen ville betyde for hjemvendende statsløse palæstinensere, men det nægtede ministeren. Han sagde, at han ikke havde kompetencen til det, og det kan han altså ikke smygge sig uden om ved nu her at tale om, at han ikke kunne give generelle opholdstilladelser. Han kunne have undladt udsendelse i den periode, indtil vi havde fået de fornødne oplysninger; det nægtede han, og nu har vi ombudsmandens ord for, at hans begrundelse for denne nægtelse ikke var korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget